

РЕШЕНИЕ

№ 12491

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4448** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Й., гражданин на Р. Т., роден на 15. 03. 1968 г., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ по заявление No IST24006090V/21.03.2024г. издаден от А. З. – първи секретар, консул в Генералното консулство на Р. България в И. – Р. Т.. В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че е нарушено правото му на зачитане на личния и семейния живот. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В с.з. жалбоподателя, чрез процесуален представител поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът - първи секретар, консул в Генералното консулство на Р. България в И. – Р. Т., не взема становище по жалбата.

От фактическа страна.

На 21.03.2024 г. жалбоподателят М. Й., гражданин на Р. Т., роден на 15. 03. 1968 г., е подал искане в Посолството на РБ в И. - Т., за получаване на виза вид „D“ за дългосрочно пребиваване в Р. България.

По повод на така подаденото заявление No IST24006090V/21.03.2024г. е

издаден отказ за издаване на виза /стр. 7/, по образец, като в основанието за отказа е посочено– чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ – има данни че през последните две години е нарушил, граничния, паспортно-визовия режим на РБ

С жалба от 12.04.2024 г. Подадена в АССГ, жалбоподателят е оспорил отказа.

По делото са изискани и приложени решения по две приключени пред АССГ съдебни производства – по адм.д. № 6039/23Г. и по адм.д. № 6040/23г.

Правни изводи:

По делото няма данни на коя точно дата е издаден оспорения отказ, както и данни на коя дата същият е връчен на жалбоподателя, въпреки дадените изрични указания от съда на ответника, с разпореждането за насрочване на делото. При това положение следва да се приеме, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. В тази връзка съдът намира, че жалбата е допустима съобразно чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ, тъй като изрично в жалбата се сочи, че жалбоподателят е лишен от възможността да бъде със семейството си, доколкото е женен за българска гражданка – доказателство на л. 16 от делото и му е нарушено правото на личен живот, като правото на зачитане на личния и семеен живот е едно от правата гарантирано от Европейската конвенция за правата на човека.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Жалбоподателят М. Й., гражданин на Р. Т., роден на 15. 03. 1968 г. Е женен за българска гражданка М. К. Н., на който е отказано издаване виза за дългосрочно пребиваване на територията на страната.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Р. България, поради което следва и че същите са компетентни да откажат издаването на виза.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от А. З., определен да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, съгласно Заповед No 66 / 20. 09. 2022 г. /стр. 14/ на генералния консул на Р. България в И., поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Р. България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение No 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ (която норма е посочена, като основание за

отказ), отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: (изм. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., бр. 67 от 2023 г., в сила от датата, определена от Европейската комисия съгласно чл. 6б, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/2226) има данни, че през последните 5 години е нарушил граничния, паспортно-визовия, валутния или митническият режим на Р. България.

При така формулирания законов текст съотнесен към отказа за издаване на виза, не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ, тъй като същият съдържа единствено цитиране на законната норма. Видно е, че в оспорения отказ няма никакво словесно описание на това какво е установено и дали са налице някакви съмнения относно автентичността на представените документи, с оглед цитирането на чл. 10, ал. 1, т. 10 от ЗЧРБ.

На основание т. 2 от Тълкувателно решение No 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. No TP-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Не са били изследвани конкретни факти и обстоятелства, имащи значение за спора, като например обстоятелството, че лицето е било осъждано и ефективно е изтърпяло наказание лишаване от свобода, в затвор в Р. България, а впоследствие в производството по ЧНД №2501/23г. на САС е било освободено условно предсрочно; факта, че през 2023г. му е била наложена ПАМ “Експулсиране”, която впоследствие с влязъл в сила съдебен акт е била отменена; както и забрана за влизане и пребиваване на територията на държавата членка за срок от 3 години, отново през 2023г., която също е била отменена в рамките на поризводството по по адм.д. № 6039/23Г. и по адм.д. № 6040/23г. пред АССГ.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и ЗУБ и разпоредбите им, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноски, каквото искане обаче няма направено, поради което разноски не се присъждат.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Й., гражданин на Р. Т., роден на 15. 03. 1968 г. - Отказ за издаване на виза вид „Д“ по заявление No IST24006090V/21.03.2024г. издаден от А. З. – първи секретар, консул в Генералното консулство на Р. България в И. – Р. Т..

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице в Генералното консулство на Р. България в И. – Р. Т., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. България, в 14-дневен срок от съобщението.